

A Fővárosi Ítéltábla a felperesi jogi képviselő neve(felperesi jogi képviselő címe., ügyintéző: dr. P. F. ügyvéd) és az E. Z. Ügyvédi Iroda (felperesi jogi képviselő címe., ügyintéző: dr. E. Z. ügyvéd) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek az Oppenheim Ügyvédi Iroda (alperesi jogi képviselő címe, ügyintéző: dr. F. Zs. ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen változásbejegyzést elrendelő végzés hatályon kívül helyezése iránt indított perében – amely perbe a N. Zs. Ügyvédi Iroda (felperesi beavatkozó jogi képviselőjének címe., ügyintéző: dr. N. Zs. ügyvéd) által képviselt Felperesi beavatkozó(felperesi beavatkozó) a felperes pernyertességének előmozdítása érdekében beavatkozott és az O. Ügyvédi Iroda (alperesi beavatkozó jogi képviselőjének címe., ügyintéző: dr. G. I. ügyvéd és dr. F. Zs. ügyvéd) által képviselt Alperesi beavatkozó(alperesi beavatkozó címe) az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében beavatkozott – a Fővárosi Törvényszék 2019. június 28-án kelt 4.G.41.649/2018/48-II. számú ítélete ellen az alperes 49. sorszámú és az alperesi beavatkozó 50.és 53. sorszámú fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett rendelkezései közül a perköltségre vonatkozó, a felperest és a felperesi beavatkozót az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint + áfa összegű perköltség egyetemleges megfizetésére kötelező rendelkezését megváltoztatja, és a felperest 100.000 (Százezer) forint + áfa, a felperesi beavatkozót 50.000 (Ötvenezer) forint + áfa összegű perköltség alperes részére 15 napon belül történő megfizetésére kötelezi, egyebekben a fellebbezett rendelkezéseket helybenhagyja.

Kötelezi az alperest és az alperesi beavatkozót, hogy fizessenek meg 15 napon belül egyetemlegesen a felperesnek 30.000 (Harmincezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes az elsőfokú bírósághoz 2018.-án érkezett keresetében a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága Cg..... számú változásbejegyzést elrendelő végzésének hatályon kívül helyezését kérte a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 65. § (1) bekezdése alapján.

A felperes pernyertességének érdekében beavatkozó a felperes keresetének teljesítését kérte.

Az alperes és a pernyertessége érdekében beavatkozó a kereset elutasítását kérte.

A Fővárosi Törvényszék a 2019.-án kelt számú ítéletével a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága Cg..... számú bejegyző végzésének az alperes Cg..... számú cégjegyzékének, és pontját érintő rendelkezéseit hatályon kívül helyezte, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest és a felperesi beavatkozót egyetemlegesen, hogy fizessenek meg az alperesnek 15 napon belül 30.000 forint + áfa perköltséget. Kötelezte az alperest

és az alperesi beavatkozót, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a felperesi beavatkozónak 15 napon belül forint perköltséget. Kötelezte az alperest és az alperesi beavatkozót, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a Magyar Államnak az illetékes állami adóhatóság külön felhívására és számlájára forint feljegyzett illetéket. Kötelezte a felperesi beavatkozót, hogy fizessen meg a Magyar Államnak az illetékes állami adóhatóság külön felhívására és számlájára forint feljegyzett illetéket.

Az ítélete indokolásában megállapította, hogy az alperes korábban egyszemélyes kft. volt, a felperes rendelkezett az üzletrész 100%-ával. Az alperes ügyvezetője H. L. volt. Az alperes 2018.-áig hatályos alapító okiratának 8.1. pontja szerint az egyszemélyes társaság a saját üzletrészt nem szerezheti meg.

A felperes 2018.-én a 100%-os üzletrészt „megosztotta” egy forint névértékű, a törzstőke 26%-át megtestesítő és egy forint névértékű, a törzstőke 74%-át megtestesítő üzletrészre az 1/2018. (I.22.) számú alapító határozattal, majd adásvételi szerződéssel a forint névértékű üzletrészt törvényes képviselő és a forint névértékű üzletrészt a R. I. Kft. mint vevők részére értékesítette. Az adásvételi szerződést a felperes 2018.-én, míg törvényes képviselő és a R. I. Kft. 2018.-én írták alá (I. adásvételi szerződés). A R. I. Kft. 2018.-án kelt adásvételi szerződéssel értékesítette az alperes törzstőkéjének 74%-át megtestesítő üzletrészt az alperesi beavatkozó részére (II. adásvételi szerződés). Az I. adásvételi szerződés alapján az üzletrészek teljes vételárát, azaz forintot a R. I. Kft. átutalta a felperes bankszámlájára. A vételár ilyen módon való megfizetését a felperes nem fogadta el, 2018.-án kelt nyilatkozatával az I. adásvételi szerződéstől elállt.

törvényes képviselő 2018.-3-án, az alperesi beavatkozó 2018.-én kelt nyilatkozattal tagváltozást jelentettek be az alperes ügyvezetőjének.

Az alperesi beavatkozó és törvényes képviselő 2018.-án rendkívüli taggyűlést hívtak össze és tartottak-ban, ahol a 3/2018. (IX.13.) számú taggyűlési határozattal visszahívták ügyvezetői tisztségéből H. L., és a 4/2018. (IX.13.) számú taggyűlési határozattal törvényes képviselő 1et ügyvezetővé választották. Az alperesi beavatkozó és törvényes képviselő legyben társasági szerződést is aláírtak.

Az alperes cég képviseletében az törvényes képviselő által meghatalmazott ügyvéd a Fővárosi Törvényszék Cégbíróságán változásbejegyzés iránti kérelmet nyújtott be, amelyhez csatolta az eljáró ügyvéd meghatalmazását, Horváth László ügyvezető felé a tagváltozásról szóló bejelentést, kézbesítési megbízást és az annak elfogadására vonatkozó nyilatkozatot, az alperesi beavatkozó és törvényes képviselő által aláírt társasági szerződést, tagjegyzéket, a 2018.-án megtartott taggyűlés jegyzőkönyvét és aláírásmintát.

Az alperes a bejegyzési kérelméhez nem csatolta az 1/2018 (01.22.) számú alapítói határozatot.

A Fővárosi Törvényszék Cégbírósága – hiánypótlási felhívás kiadása nélkül – a 2018.-én kelt, és a Céglőnyben 2018.-én közzétett Cg..... számú végzésével – a kérelemben foglalt adatokkal – a létesítő okirat keltezését módosította, H. L. ügyvezetőt törölte a cégjegyzékből, törvényes képviselő ügyvezetőt bejegyezte, a tagok köréből törölte a felperes nevéfelperest és bejegyezte tagként Alperesi beavatkozót, valamint törvényes képviselő 1et.

Az elsőfőkö bíróság idézte a Ctv. 65. § (1) bekezdését, amely meghatározza a változásbejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránti per megindítására jogosultak körét. Megállapította, hogy a felperest, mint az alperes társaság korábbi tagját, az ügyvezető személyére vonatkozó változásbejegyzés nem érinti a cégjegyzékbe bejegyzett adatként, ezért a Cg..... számú végzés H. L. ügyvezető cégjegyzékből való törlésére és törvényes képviselő ügyvezetőként való bejegyzésére vonatkozó 13/3. és 13/4. ponttal jelzett részei vonatkozásában nem rendelkezett perbeli legitimációval, így keresete ebben a körben alaptalan.

Rögzítette, hogy a Cg..... számú végzés további rendelkezéseinek hatályon kívül helyezésére irányuló keresetében a felperes a Ctv. 65. § (2) bekezdésében megszabott jogvesztő határidőn belül a

változásbejegyzési eljárásban a cégbíróság által elkövetett jogsértésként arra hivatkozott, hogy nem vizsgálta a cégbíróság, hogy valóban értékesítésre került-e az üzletrész, így az üzletrész átruházásának hiányában került sor a változásbejegyzésre és a változásbejegyzés alapjául szolgáló iratok létrehozására. Nem követelt meg a cégbíróság olyan iratot, ami a korábbi ügyvezetőtől vagy korábbi kizárólagos tulajdonostól származna. Észlelnie kellett volna a cégbíróságnak, hogy nincs a társaság, illetve a társaság által kijelölt személy részéről elővásárlási jogról lemondó nyilatkozat, hiánypótlást nem adott ki ebben a körben, így a jogsértés nem orvosolható. A Ctv. 2. sz. mellékletének II.1.ai) alpontja előírja, hogy a cégbíróságnak az üzletrész felosztásával kapcsolatos jognyilatkozatot be kell kérnie. A cégbíróság törvénysértő módon járt el, amikor nem vizsgálta, hogy ez az okirat szerepel-e a cég változásbejegyzési kérelmének a mellékleteként.

Az elsőfokú bíróság azt tartotta szem előtt, hogy a Ctv. 65. § (3) bekezdése szerint e perben csak olyan jogszabálysértésre lehet hivatkozni, amit a bejegyzési (változásbejegyzési) eljárásban a cégbíróságnak észlelnie kellett volna. A Ctv. 50. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó 46. § (1) bekezdése értelmében a változásbejegyzési eljárásban a cégbíróság azt vizsgálja, hogy azok az adatok, amelyek bejegyzését az adott cégformára vonatkozóan a törvény előírja (24-25. § és 27-29.§), illetve a létesítő okirat, valamint a bejegyzési kérelem alapjául szolgáló, az 1-2. számú mellékletben felsorolt, kötelezően, illetve szükség szerint csatolandó egyéb okiratok megfelelnek-e a jogszabályok rendelkezéseinek. Tekintettel arra, hogy a cégeljárásban csak okirati bizonyításra van lehetőség, a változásbejegyző végzés hatályon kívül helyezésének csak olyan jogszabálysértés lehet az alapja, amelyet a cégeljárásban az okirati bizonyítás során a cégbíróságnak az eljárás szabályainak betartása mellett figyelembe kellett volna vennie. A bíróságnak a perben lefolytatható vizsgálatát így a cégeljárás szabályai korlátozzák, a bíróság is csak azt vizsgálhatja, hogy az adott eljárásban az irányadó jogszabályok és a kérelem alapjául szolgáló okiratok alapján helye volt-e a bejegyzésnek, illetve jogsértő-e a változásbejegyző végzés.

Az előbbiekre figyelemmel megállapította, hogy a cégbíróságnak az üzletrész adásvételi szerződés vizsgálatára nincs hatásköre és lehetősége, ugyanis az üzletrész adásvételi szerződés a Ctv. előírásai alapján nem képezi részét a változásbejegyzési kérelemnek, ahhoz csatolni nem kell. A Ctv. az új tagok bejegyzése, a taggyűlés által visszahívott ügyvezető törlése, a taggyűlés által megválasztott új ügyvezető bejegyzése, a létesítő okirat módosítása körében sem írja elő olyan melléklet benyújtását, amelynek elkészítéséhez a korábbi tag vagy a korábbi ügyvezető közreműködésére lenne szükség. Erre tekintettel kizárt a változásbejegyző végzés ennek elmaradására alapított hatályon kívül helyezése. A Ctv. 32. § (2) bekezdése alapján a változásbejegyzési eljárás során csak okirati bizonyítás folytatható le. Mindezekre tekintettel a cégbíróság az eljárása során nem vizsgálhatta, így jelen perben eljáró bíróság sem vizsgálhatta, hogy az adásvételi szerződések alapján a vételár kifizetése megtörtént-e, a szerződéstől való elállás jogszerű-e, az adásvételi szerződések aláírásakor rendelkezett-e képviseleti joggal az aláíró, a taggyűlés összehívása, erre tekintettel a társasági szerződés elfogadása, a taggyűlési határozatok meghozatala szabályszerű volt-e stb. Ezen a körülmények vizsgálata más peres polgári eljárás tárgyai lehetnek.

Az elsőfokú bíróság abból indult ki, hogy a Ctv. 2. sz. mellékletének II.1.ad) alpontja kötelezően csatolandó mellékletként határozza meg az üzletrész másokat megelőző megszerzésére irányuló joggal kapcsolatos nyilatkozatokat. Megállapította, hogy az adásvételi szerződések megkötésekor az alperes egyszemélyes kft.-ként működött. Az alperes adásvételi szerződések megkötésekor hatályos alapító okirata kizárta, hogy a társaság a saját üzletrészét megszerezze, így az alperest nem illette meg elővásárlási jog, erre tekintettel harmadik személyt sem jelölhetett ki maga helyett a nem létező elővásárlási joga gyakorlására. Az alperes elővásárlási jogát az adásvételi szerződések megkötésekor a Ptk. 3:209. § (2) bekezdése is kizárta, az alperes mindvégig egyszemélyes kft.-ként működött, mert a közbenső jogszerzőnek minősülő R. I. Kft. a Ptk. 3:169. § (2) bekezdésének rendelkezéseire tekintettel nem vált taggá. Alperesi beavatkozórészére átruházott, a törzstőke 74%-át megtestesítő üzletrész esetében az alperes elővásárlási jogának akadályát képezte továbbá a Ptk.

3:174. § (4) bekezdése is. Mindezekre tekintettel elővásárlási jogról való lemondó nyilatkozat benyújtása a változásbejegyzési kérelem tartalmára tekintettel nem volt szükséges, a cégbíróság jogszerűen járt el, amikor a rendelkezésére álló, a cégiratok között elfekvő alapító okirat és a fenti jogszabályi rendelkezések alapján nem bocsátott ki hiánypótlást az üzletrész másokat megelőző megszerzésére irányuló joggal kapcsolatos nyilatkozatokra vonatkozóan.

Az elsőfokú bíróság annak tulajdonított jelentőséget, hogy a cégbíróság a változásbejegyzési eljárás során az eljárási szabályokat – a Ctv. 2. sz. mellékletének II.1. ai) alpontjának előírásait – megsértette.

A felek egyezően adták elő, hogy az alperes 100%-os üzletrészenek a felosztása az I. és a II. adásvételi szerződés megkötését megelőzően 2018.-én az 1/2018 (I.22.) számú alapítói határozattal megtörtént. Nem volt vitatott az sem, hogy az alperes a változásbejegyzési kérelméhez ezt az alapítói határozatot nem csatolta, és a cégbíróság e körben hiánypótlást nem adott ki. Ez utóbbi tényeket a cégbírósághoz benyújtott változásbejegyzési kérelem és a cégiratok is alátámasztották.

Alaptalannak találta az alperes védekezését, amely szerint a cégbíróság nem idézett elő jogellenes állapotot azzal, hogy nem bocsátott ki hiánypótlási felhívást az üzletrész felosztására vonatkozó határozattal kapcsolatban, mert a társaság üzletrészenek a felosztása az 1/2018 (I.22.) számú alapítói határozattal megtörtént, ezért a cégjegyzékbe az alperesi társaság üzletrészeit ténylegesen tulajdonló, illetve az alperesi társaságban a tagsági jogok gyakorlására ténylegesen jogosult személyek kerültek bejegyzésre. Kiemelte, hogy a melléklet csatolása kötelező, a cégbíróság részéről a hiánypótlás kiadásának elmulasztása egyértelmű jogszabálysértés.

A jogszabálysértésre tekintettel a 7. sorszámú végzésében a Ctv. 66. § (1) bekezdése alapján felhívta az alperest, hogy a jogszabálysértő állapot megszüntetéséhez szükséges intézkedéseket tegye meg.

Az alperes a 14. sorszámú ellenkérelmével a peres iratokhoz csatolta a 7. sorszámú végzésben foglalt bírói felhívásra az I. adásvételi szerződést, amely álláspontja szerint tartalmazza az üzletrészek felosztásáról szóló 1/2018 (I.22.) alapítói határozatot. Indítványozta továbbá, hogy a bíróság rendelje el az okiratszerkesztő ügyvédnél letétben lévő alapítói határozat szemléljét.

Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy az I. adásvételi szerződés, mint okirat, nem minősül a Ctv. 2. sz. mellékletének II.1.ai) alpontjában meghatározott, az üzletrész felosztásával kapcsolatos jognyilatkozatnak. Az üzletrész felosztásáról szóló, 2018.-én meghozott 1/2018 (I.22.) számú alapítói határozat az I. adásvételi szerződésnek nem része, a szerződés az alapítói határozatra csak utal az Előzmények címszó alatti 1.2 pontban. Ezt támasztja alá az is, hogy a felperes – az alperes által nem vitatott – tényállítása szerint az alapítói határozat ügyvédi letétbe került elhelyezésre.

Az alperes a Ctv. 66. § (1) bekezdésén alapuló bírói felhívás ellenére a jogsértés kiküszöböléséhez szükséges intézkedéseket nem tette meg, ugyanis az alapítói határozatot, illetve – amennyiben az I. adásvételi szerződés megfelel a Ctv. 2. sz. mellékletének II.1.ai) alpontja szerinti okiratnak – az I. adásvételi szerződést nem helyezte el a cégiratok között.

Az elsőfokú bíróság azt hangsúlyozta, hogy nem az alapítói határozat létezésének ténye, hanem annak okirati bizonyítása és az okirat cégiratok közötti elhelyezése az, amely a jogszabálysértő állapot megszüntetéséhez szükséges és elégséges, hiszen a cégeljárás során sem annak van relevanciája, hogy az okirat ténylegesen létezik-e, hanem annak cégbírósághoz való benyújtásának. Ezért mellőzte az alperes szemle iránti bizonyítási indítványának teljesítését is.

Mindezek alapján a változásbejegyző végzés új tagok bejegyzését és a felperes mint tag törlését elrendelő részében hatályon kívül helyezte, míg a végzés egyéb rendelkezései hatályon kívül helyezése iránti keresetet elutasította.

A Pp. 83. § (2) bekezdése és 90. § (3) bekezdése alapján egyetemlegesen kötelezte a felperest és a felperesi beavatkozót az alperes ügyvédi munkadíjból álló perköltségének a pernyertesség-pervesztesség arányához igazodó 50%-ának a megtérítésére. Az ügyvédi munkadíj összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 3. § (6) bekezdése alapján állapította meg,

ennek során 12 óra időtartamot vett figyelembe. A Pp. 83. § (2) bekezdése és 90. § (3) bekezdése alapján egyetemlegesen kötelezte az alperest és az alperesi beavatkozót a felperesi beavatkozó ügyvédi munkadíjból álló perköltségének a pernyertesség-pervesztesség arányához igazodó 50%-ának a megtérítésére. A bíróság az ügyvédi munkadíj összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a csatolt megbízási szerződés alapján állapította meg.

A felperes és az alperesi beavatkozó költségjegyzéket nem csatolt, így részükre perköltséget a Pp. 81. §-ában foglaltakra tekintettel nem állapított meg. A felperes illetékmentessége folytán feljegyzett illeték viseléséről a Pp. 101. § (1) bekezdése, a 102. § (1) bekezdése, a 83. § (2) bekezdése és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 30/2017. (XII.27.) IM Rendelet 3. § (2) bekezdése alapján rendelkezett. Az alperest és az alperesi beavatkozót a feljegyzett 36.000 forint illeték 50%-ának, azaz forintnak a megfizetésére a Pp. 90. § (3) bekezdése alapján egyetemlegesen kötelezte, míg a fennmaradó forint megfizetésére egyedül a felperesi beavatkozót kötelezte, ugyanis a felperes illetékmenetessége folytán illeték megfizetésére nem kötelezhető.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes és az alperes pernyertessége érdekében beavatkozó terjesztettek elő fellebbezést.

Az alperes a fellebbezésében elsődlegesen kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék 4.G..... szám alatti ítéletében foglalt, a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága Cg..... számú változásbejegyző végzésének (változásbejegyző végzés) az alperes Cg..... számú cégjegyzéke 1/4., 1/5. és 1/6. rovatait érintő rendelkezéseit hatályon kívül helyező, a Ctv. 48. § (1) bekezdését, az 50. § (1) bekezdését, a 66. § (2) és (3) bekezdését és a Ptk. 3:173. § (1) bekezdésének a) pontját és (2) bekezdését sértő ítéleti rendelkezését a Pp. 369. § (3) bekezdésének c) pontja alapján változtassa meg, és a Ctv. 66. § (2) bekezdésének megfelelően a változásbejegyző végzést e körben a jogszabálysértés megállapítása mellett hatályában tartsa fenn.

Másodlagosan kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék 4.G.41.649/52018/48-II. szám alatti ítéletében foglalt, a változásbejegyző végzésének az alperes Cg..... számú cégjegyzéke 1/4., 1/5. és 1/6. rovatait érintő rendelkezéseit hatályon kívül helyező, a Ctv. 66. § (2) és (3) bekezdését, a 2. sz. mellékletének II.1.ai) pontját sértő ítéleti rendelkezését a Pp. 369. § (3) bekezdésének a) és c) pontja alapján változtassa meg, és a Ctv. 66. § (2) bekezdésének megfelelően a változásbejegyző végzést e körben a jogszabálysértés megállapítása mellett hatályában tartsa fenn. Harmadlagosan kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék 4.G.41.649/52018/48-II. szám alatti ítéletében foglalt, a változásbejegyző végzésének az alperes Cg.01-09-908453 számú cégjegyzéke 1/4., 1/5. és 1/6. rovatait érintő rendelkezéseit hatályon kívül helyező, a Ctv. 48. § (1) bekezdését, az 50. § (1) bekezdését, a 66. § (3) bekezdését, a 67. §-át és a Ptk. 3:173. § (1) bekezdésének a) pontját és (2) bekezdését sértő ítéleti rendelkezését a Pp. 369. § (3) bekezdésének c) pontja alapján változtassa meg és a Ctv. 67. §-ának megfelelően a változásbejegyző végzést e körben a jogszabálysértés megállapítása mellett hatályában tartsa fenn.

Negyedlegesen kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék 4.G..... szám alatti ítéletében foglalt, a változásbejegyző végzésének az alperes Cg.01-09-908453 számú cégjegyzéke 1/4., 1/5. és 1/6. rovatait érintő rendelkezéseit hatályon kívül helyező, a Ctv. 48. § (1) bekezdését, az 50. § (1) bekezdését, a 66. § (2) és (3) bekezdését, a 2. sz. mellékletének II.1.ai) pontját és a Ptk. 3:173. § (1) bekezdésének a) pontját és (2) bekezdését sértő ítéleti rendelkezését a Pp. 369. § (3) bekezdésének c) pontja alapján változtassa meg, és a Ctv. 66. § (2) bekezdésének megfelelően a változásbejegyző végzést e körben a jogszabálysértés megállapítása mellett a törvényes állapot helyreállításához szükséges intézkedések megtételére vonatkozó felhívás mellett hatályában tartsa fenn.

Ötödlegesen kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék 4.G..... szám alatti ítéletében

foglalt, a változásbejegyző végzésének az alperes Cg..... számú cégjegyzéke 1/4., 1/5. és 1/6. rovatait érintő rendelkezéseit hatályon kívül helyező, a Ctv. 66. § (2) és (3) bekezdését, valamint a Pp. 276. § (1) és (5) bekezdését sértő ítéleti rendelkezését a Pp. 369. § (3) bekezdésének b) és c) pontja alapján változtassa meg, és a Ctv. 66. § (2) bekezdésének megfelelően a változásbejegyző végzést e körben a jogszabálysértés megállapítása mellett hatályában tartsa fenn. Amennyiben a másodfokú bíróság úgy látja, hogy az indítványozott és az elsőfokú bíróság által jogsértően mellőzött bizonyítás lefolytatása a másodfokú eljárás során nem ésszerű, e körben az elsőfokú ítélet Pp. 381. §-a alapján történő hatályon kívül helyezését kérte.

Hatodlagosan kérte, hogy e körben a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 381. §-ára figyelemmel a Ctv. 66. § (1) bekezdésében előírt tájékoztatási kötelezettség és a Pp. 6. §-ában foglalt kötelezettség megsértése miatt helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárásra és új határozat hozatalára.

Kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezési kérelmei szerint történő megváltoztatásával együttesen a felperest a Pp. 83. § (1) bekezdése és 383. § (5) bekezdése alapján az elsőfokú eljárással összesen felmerült forint + áfa összegű perköltség és a másodfokú eljárással felmerült perköltség megfizetésére, a felperesi beavatkozót pedig a Pp. 90. § (2) bekezdésére figyelemmel az elsőfokú eljárással összesen felmerült forint + áfa összegű perköltség és a másodfokú eljárással felmerült perköltség megfizetésére kötelezze.

Abban az esetben, ha a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyná, a Pp. 83. § (2) bekezdése és a 90. § (5) bekezdése értelmében kérte, hogy a felperest az elsőfokú eljárással összesen felmerült forint + áfa összegű perköltség és a másodfokú eljárással felmerült perköltség pernyertesség-pervesztesség aránya szerinti megfizetésére, a felperesi beavatkozót pedig az elsőfokú eljárással összesen felmerültforint + áfa összegű perköltség megfizetésére kötelezze.

A fellebbezése indokolásában az alperes hangsúlyozta, hogy a fellebbezése kizárólag az ítélet támadott rendelkezéseinek alapjául szolgáló, kizárólag az üzletrész felosztására vonatkozó nyilatkozat hiányára alapított felperesi keresetet érinti, mert a felperes keresetében állított többi ok alapján az elsőfokú bíróság a keresetét alaptalannak találta.

Az elsődleges fellebbezési kérelme részletes indokolásában azt hangsúlyozta, hogy a cégbíróság döntése kétség kívül sérti az eljárási szabályokat, mert nem szerzett be a döntése alapjául egy olyan okiratot, amelyre a Ctv. szabályai értelmében szükség lett volna. Felhívta a figyelmet, hogy ezt az eljárási szabálysértést el kell határolni attól az anyagi jogi jogszabálysértéstől, amelynek megelőzése végett kell az adott okirati vizsgálatot lefolytatni, és amely jogszabálysértő állapotot idézhet elő. Az eljárási szabálysértés abban az értelemben jelent mindig anyagi jogi jogszabálysértést is, hogy az anyagi jogi jogállapot megfelelősége, az, hogy a jogszabály által megkívánt feltételek teljesültek, nem került megvizsgálásra. Kifejtette, hogy az eljárási szabálysértés soha nem küszöbölhető ki, nem tehető meg nem történtté, kiküszöbölni az anyagi jogszabálysértést lehet annak igazolásával, hogy a fennálló anyagi jogállapot nem jogszabálysértő. Hivatkozott a Ctv. vonatkozó rendelkezéseit és intézményeit értelmező 3155/2018. (V.11.) AB határozatra, amely megállapította, hogy az eljárás célja a jogszabálysértő állapot megszüntetése és ezen keresztül a forgalom biztonsága. Ha ugyanis a cégbíróság az eljárási szabályokat megsértve az anyagi jogállapot vizsgálatát nem végzi el, akkor a tényleges anyagi jogi jogállapottól függetlenül a jogszabálysértő állapotot fennállónak kell tekinteni mindaddig, amíg a jogszabálysértő állapot hiánya akár a cégeljárás megkezdésének időpontját megelőző, akár azt követő időpontra nézve nem kerül igazolásra. A jogszabálysértő állapot ugyanis az, hogy az anyagi jogi előírások megfelelősége nem kerül megvizsgálásra. Hivatkozott a Kúria BH2018. 55. szám alatt közzétett eseti döntésében foglaltakra, amelyben kifejtettek szerint a bejegyzés jogszabálysértő jellege megszűnik azzal, ha a bejegyző végzés megtámadása iránti perben a jogszabálysértő jelleg megszűnése megállapítható a tényleges anyagi jogi jogállapot függvényében. Ez összhangban van a jogszabály céljával, hogy a csatolni

rendelt okiratok vizsgálata az anyagi jogi rendelkezéseknek való megfelelést szolgálja. Ha a per során az anyagi jogi előírásoknak való megfelelés igazolást nyer, akkor jogszabálysértő állapot nem áll fenn, a jogszabálysértés további kiküszöbölése nem értelmezhető. Kiemelte, hogy a forgalom biztonságának védelme érdekében csak és kizárólag akkor lehet a bejegyző végzést hatályon kívül helyezni, ha a vizsgálandó törvényi előírások teljesülése nem állapítható meg. A jelen esetben a tagváltozás bejelentésének alapjául szolgáló ügylet miatt meghozott felosztásról szóló határozat létezésének bizonyításával az elkövetett jogszabálysértés kiküszöbölésre került, így a Ptk. 3:173. §-ában foglalt törvényi feltételeknek való megfelelés megállapítható. Nincs jogszabálysértő állapot ott, ahol az anyagi jogi jogállapot megfelelése igazolt. Mindezekre figyelemmel az alapítói határozat felek erre vonatkozó egybehangzó előadására figyelemmel igazolt létezésének tényéből következően kérte a másodfokú bíróságtól, hogy az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatva a változásbejegyző végzés fellebbezéssel érintett rendelkezéseit a Ctv. 66. § (2) bekezdésének megfelelően hatályában tartsa fenn.

A másodlagos fellebbezési kérelem indokai szerint a Ctv. 2. sz. mellékletének II.1.ai) pontjában foglalt előírás azt a célt szolgálja, hogy a kérelem elbírálásakor a Ctv. 38. §-ában foglaltak szerint vizsgálható legyen a Ptk. 3:173. §-ában foglalt követelmények megtartása. A jogszabály nem az üzletész felosztásáról rendelkező határozat csatolását kívánja meg, csak azt a követelményt támasztja, hogy a felosztással kapcsolatos igazoló okirat kerüljön csatolásra. Az adásvételi szerződés a felperesnek a felosztással kapcsolatos nyilatkozatát tartalmazza, ezért ha a perben önmagában a felosztás bizonyított megtörténte az anyagi jogi jogszabálysértő állapot hiánya a jogszabálysértést nem küszöbölné ki, és arra vonatkozóan további okirati bizonyítékot kellene az alperesnek szolgáltatnia, a Ctv. szerinti jognyilatkozat követelményét kielégítő okirat csatolásával az alperes e kötelezettségének is eleget tett, az elsőfokú eljárás során csatolt adásvételi szerződéssel. Az adásvételi szerződés 1.2. pontjában foglalt felperesi nyilatkozat helytálló értékelése alapján a felosztással kapcsolatos jognyilatkozatot tartalmazó okirat csatolásra került, erre figyelemmel a jogszabálysértés kiküszöbölése megtörtént.

A harmadlagos fellebbezésének indokolása szerint a Ctv. 67. §-a a forgalom biztonságának követelményéből fakadóan törvényi parancsot ad megtörtént bejegyzés esetén arra, hogy a ki nem küszöbölt vagy ki nem küszöbölhető, ám csekély jelentőségű és cégjegyzékadatot nem érintő jogszabálysértés esetén a támadott végzés hatályban tartására kerüljön sor. Az elsőfokú bíróság nem adta indokát annak, hogy az általa a felosztásról szóló határozat csatolásának hiányában fennállónak látott jogszabálysértés tekintetében e paragrafus alkalmazására miért nem került sor. Ha ugyanis az anyagi jogi jogállapot a határozat létezéséből fakadóan helyes, a vizsgálandó törvényi követelmények megtartottsága megállapítható, akkor a csatolás elmaradása kizárólag csekély jelentőségű jogszabálysértésként értékelhető. Az alapítói határozat csatolásának elmaradása cégjegyzékadatot nem érint, az érintett tagváltozás megfelelése a határozat létezése folytán igazolt.

A negyedleges fellebbezési kérelmét azzal indokolta, hogy amennyiben a másodfokú bíróság is úgy tekintené, hogy az elkövetett jogszabálysértés kizárólag az alapítói határozat csatolása útján küszöbölhető ki, a szükséges további intézkedés megtételére a Ctv. 66. § (2) bekezdése szerint a cégbíróság felhívása indokolt. Az alapítói határozat csatolására a cégbíróságnak kell az alperest felhívni, a megfelelő törvényességi intézkedések alkalmazásával. Ezért kérte, hogy a másodfokú bíróság a Ctv. 66. § (2) bekezdését akként alkalmazza, hogy a változásbejegyző végzés hatályában fenntartása mellett a cégbíróságot hívja fel az alapítói határozat beszerzése körében a törvényes állapot helyreállításához szükséges intézkedések megtételére.

Az ötödleges fellebbezési kérelmének indoka szerint az elsőfokú eljárás során bizonyítási indítványt tett az ügyvédi letétben lévő alapítói határozat beszerzésére vonatkozóan a Pp. 320. § (3) bekezdésének megfelelően. Amennyiben az adásvételi szerződésben foglalt nyilatkozat nem lenne alkalmas a Ctv. 2. sz. melléklet II.1.ai) alpontja szerinti nyilatkozat bizonyítására, e szerződés

cégiratok közötti elhelyezése alkalmatlan lenne a jogszabálysértő állapot kiküszöbölésére. Az elsőfokú bíróságnak az adásvételi szerződés alkalmatlanságára vonatkozóan levont következtetése egyértelművé teszi, hogy az okiratnak a cégiratok közötti esetleges elhelyezése sem eredményezte volna az elsőfokú bíróság jogi álláspontja szerint a jogszabálysértő állapot megszüntetését. Ezért az elsőfokú bíróság a Pp. 276. § (1) és (5) bekezdésének szabályait, mint az elsőfokú eljárás lényeges szabályait, megsértette és az alperest az általa előadott védekezés bizonyításának lehetőségétől megfosztotta. A jogszabálysértés orvoslása a mellőzött bizonyítás másodfokú eljárásban való lefolytatásával lehetséges és ésszerűnek tekinthető.

Az alperes arra hivatkozott, hogy a jogszabálysértő állapot kiküszöbölésére a jelen per szolgál, az erre alkalmas okiratot a perbíróság részére kell benyújtani, amelyre tekintettel a Ctv. 66. § (2) bekezdésének megfelelően az előtte folyó eljárásban igazoltak szerint tesz megállapítást és keresi meg indokolt esetben a cégbíróságot.

Ezért elsődlegesen a Pp. 320. § (3) bekezdése szerint indítványozott bizonyítási eljárás lefolytatása és annak eredményére figyelemmel a változásbejegyző végzés hatályában fenntartása indokolt. Amennyiben ez nem tekinthető ésszerűnek, a Pp. 381. §-a alapján ebben a körben az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése szükséges.

A hatodlagos fellebbezési kérelem indoka szerint az elsőfokú bíróság által a 7. sorszámú végzésében foglalt általános tájékoztatás nem felelt meg sem a Ctv. 66. § (1) bekezdésében, sem a Pp. 6. §-ában foglalt követelményeknek.

Kifejtette, hogy a 3155/2018. (V.11.) AB határozat is rögzíti, hogy a változásbejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránti pernek a célja a jogszabálysértő állapot kiküszöbölése a forgalom biztonsága és a közhitelesség erősítése érdekében. A jogszabálysértő állapot kiküszöbölésére vonatkozó kötelező bírósági felhívás ezt a célt szolgálja és ekként a speciális jogintézmény lényegénél fogva nem jelenthet preiudiciot. A felhívásnak nem általánosságban a keresetlevélben felhozott jogsértésekre kell vonatkoznia, hogy abból az alperes döntse el, hogy melyeknek tesz eleget, melyeknek nem. A bíróság a jogszabálysértő állapot megállapíthatósága tekintetében elfoglalt álláspontjáról ad tájékoztatást a kiküszöbölésre vonatkozó felhívásban. Az Alkotmánybíróság kimondta, hogy a jogszabályi célra és a speciális jogintézményre figyelemmel nem lehet szó preiudicatoról, „attól ugyanis nem válik részrehajlóvá a bíróság – döntése pedig a felek tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát sértővé –, hogy egy speciális, a jogszerűség helyreállítására irányuló eljárásban, ezen eljárás különös törvényi szabályait betartva és érvényre juttatva folytatja le a pert.”

Az alperes azzal érvelt, hogy ha a jogszabálysértő állapot kiküszöbölése vagy annak csekély jelentősége a rendelkezésre álló adatok alapján nem állapítható meg, az elsőfokú eljárásban adott nem megfelelő tájékoztatás, mint eljárási hiba nem orvosolható, és a jogszabálysértő állapot kiküszöbölésére vonatkozó megfelelő felhívás mellett az eljárás megismétlésének van helye. Az ugyanis, hogy az alperes a felhívásnak eleget tesz-e, a jogszabálysértő állapot kiküszöbölésére a felhívásban foglaltak szerint sor kerül-e, csak a felhívásban foglaltak és az alperes annak fényében tett cselekményei és eljárásai alapján ítéltető meg. Mindezek alapján a Pp. 381. §-a alkalmazásával kérte az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és a megfelelő tájékoztatás megadására vonatkozó kötelezettség előírása mellett az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását.

A perköltségre vonatkozó fellebbezési kérelmét azzal indokolta, hogy a felperes a Pp. 83. § (2) bekezdésének megfelelően 75%-os arányban pervesztesnek minősül, mert négy jogszabálysértésre hivatkozással állította a változásbejegyző végzés jogszabálysértő jellegét. Az elsőfokú bíróság a felperesnek az ügyvezető törlésére és bejegyzésére vonatkozó keresetét, illetve a tagváltás tekintetében az üzletész átruházására vonatkozó szerződés hiányosságaira és az elővásárlási jog tekintetében állított hiányosságaira vonatkozó kereseteit elutasította.

Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróságnak a felperesi beavatkozó önálló beavatkozó

minőségének megállapítására és az alperes képviselőjében kifejtett tevékenység időtartamára vonatkozó megállapítása téves. A perben három perfelvételi tárgyalás volt és több perfelvételi iratot terjesztett elő, így a jogi képviselőjének 60 munkaórát is meghaladó időráfordítása merült fel, ebből mintegy 20 óra időráfordítást indokoltak a felperesi beavatkozó nyilatkozatai. A felperes nyilatkozatai miatt szükségessé váló 40 munkaóra alapján 200.000 forint + áfa összegben határozható meg az R. 3. § (3) bekezdése értelmében az alperes pernyertessége esetén neki járó ügyvédi munkadíj összege, míg a felperesi beavatkozó nem a Pp. 90. § (2) bekezdése, hanem a 90. § (3) bekezdése alapján köteles az általa sikertelen beavatkozásával 20 munkaóra felesleges időráfordítást előidéző 100.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjnak megfelelő perköltség megfizetésére. Az elsőfokú ítélet helybenhagyása esetén a pervesztesség-pernyertesség tényleges arányára figyelemmel az alperes részére járó perköltség összege forint + áfa, illetve forint + áfa összegben határozható meg.

Az alperes pernyertessége érdekében beavatkozó elsődleges-ötödleges fellebbezési kérelmei és annak indokai megegyeztek az alperes fellebbezésével, a hatodlagos fellebbezési kérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte a Pp. 381 §-ára figyelemmel. A hatodlagos fellebbezési kérelmét azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 44. § (2) bekezdését azzal, hogy az általa tett nyilatkozatokra a felperes válaszként előterjesztett előkészítő iratát részére a 2019.-án tartott tárgyalás berekesztését megelőzően nem kézbesítette, ezért nem volt lehetősége arra, hogy arra nyilatkozatot tegyen. Az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése a másodfokú eljárásban nem orvosolható.

A felperes az alperes és az alperesi beavatkozó fellebbezésével szembeni ellenkérelme is az elsőfokú bíróság fellebbezett ítéleti rendelkezéseinek helybenhagyására irányult. Vitatta az alperes és az alperesi beavatkozó fellebbezésében előadott tény- és jogállításokat, vitatása indokaként az elsőfokú eljárásban már részletesen kifejtettekre és az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában felhozottakra hivatkozott.

Vitatta, hogy az üzletrész adásvételi szerződés a Ctv. 2. sz. mellékletének II.1.ai) alpontjában meghatározott, az üzletrész felosztásával kapcsolatos jognyilatkozatnak tekinthető, és kiemelte, hogy nem az alapító határozat létezésének ténye, hanem annak okirati bizonyítása és az okiratok cégiratok közötti elhelyezése az, amely a jogszabálysértő állapot megszüntetéséhez szükséges és elégséges, hiszen a cégeljárás során nem annak van relevanciája, hogy az okirat ténylegesen létezik-e, hanem annak cégbírósághoz való benyújtásának. Ezért az elsőfokú bíróság jogszerűen mellőzte az alperes szemle iránti bizonyítási indítványát is. Az alapítói határozat csatolásának elmaradása nem minősül csekély jelentőségűnek, mert a Ptk. 3:173. § (2)-(3) bekezdései szerint az üzletrész felosztására kötelező taggyűlési határozatot (alapítói határozatot) hozni, ebben a kérdésben a Ptk. tiltja az eltérést. Hivatkozott az irányadó bírósági gyakorlat körében a 884/2003. számú Gazdasági Elvi Határozatban kimondottakra is, amelyek szerint a cégbíróságnak be kell szereznie az üzletrész felosztásáról szóló határozatot, hogy meg tudjon győződni arról, hogy az üzletrész ténylegesen felosztásra került-e.

Az alperes jogi képviselővel járt el, így tisztában kellett lennie azzal, hogy mely tények lehetnek a perben relevánsak és melyek kapcsán kell részletesen kifejtenie álláspontját a felperes előadásához és saját védekezéséhez képest, melyek a bizonyításra szoruló tények és azokhoz szükséges bizonyítási eszközök. E tekintetben eljárási szabálysértés nem valósult meg. A Kúria 1/2014. (VI.30.) PK véleménye alapján a tájékoztatási kötelezettség megsértése, mint általános alapelv megsértése önmagában nem szolgálhat alapul a hatályon kívül helyezésre, azt csak konkrét eljárási szabályok megsértése alapozhatja meg. A jelen esetben nem történt olyan súlyú eljárási szabálysértés, amely megalapozná az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését.

Az alperesi beavatkozó hatodlagos fellebbezési kérelme tekintetében arra hivatkozott, hogy az alperes és az alperesi beavatkozó képviselőjét az elsőfokú eljárásban ugyanaz az ügyvédi iroda látta el, ezért a 2019. június 28-án tartott tárgyaláson jelen volt az alperesi beavatkozó jogi képviselője is, akinek útján a tárgyaláson a szükséges nyilatkozatokat megtehetette volna.

A Fővárosi Ítéltábla a 2019.-án kelt 13.Gf..... számú végzésével a felperes pernyertessége érdekében beavatkozó Felperesi beavatkozó-t a perből kizárta a Pp. 43. § (2) bekezdése alapján a Pp. 155. §-ában foglaltak alkalmazásával, mert megállapította, hogy a felperes pernyertessége érdekében a beavatkozásának nem lett volna helye, ugyanis a kereseti kérelem teljesítéséhez nem fűződik közvetlen és konkrét jogi érdeke.

A beavatkozás kizárását a másodfokú eljárásban kérő, jogi képviselővel eljáró alperes nem kérte költségjegyzék előterjesztése útján a felperesi beavatkozó kötelezését a beavatkozás miatt a másodfokú eljárásban addig felmerült perköltsége megfizetésére, ezért arról rendelkezni nem kellett [Pp. 81. § (5) bekezdés, 82. § (3) bekezdés].

Az elsőfokú ítéletnek a keresetet részben elutasító rendelkezése fellebbezés hiányában a Pp. 358. § (5) bekezdése alapján jogerőre emelkedett, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a fellebbezési kérelem és fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül.

A fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 370. § (1) bekezdésében írt felülbírálati jogkörének korlátai között bírálta felül és megállapította, hogy nem volt ok a Pp. 381. §-a alapján az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat meghozatalára utasítására, mert az elsőfokú bíróság részéről nem volt az ügy érdemi eldöntésére kiható és a másodfokú eljárásban orvosolhatatlan vagy olyan eljárási szabálysértés, amelynek orvoslása a másodfokú eljárásban nem ésszerű.

A Ctv. 32. § (1) bekezdése szerint a cégbejegyzési (változásbejegyzési) eljárás első- és másodfokon elektronikus polgári nemperes eljárás, amelyre a Pp. szabályait a nemperes eljárás sajátosságaiból eredő eltérésekkel és a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló törvénynek a bírósági polgári nemperes eljárásokra vonatkozó általános rendelkezéseit – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – kell alkalmazni.

A megfelelő alkalmazás azt jelenti, hogy a cégeljárással összeegyeztethető Pp. normák korlátlanul érvényesülhetnek, megismétlésük a Ctv.-ben felesleges volna. Ahol azonban a Ctv. a Pp.-hez képest eltérő normákat tartalmaz, ott a Ctv. szabályozása alkalmazandó.

A Ctv. 65. § (1) bekezdése alapján a kérelemnek helyt adó cégbejegyzési (változásbejegyzési) végzés ellen fellebbezésnek nincs helye; a végzés a meghozatala napján emelkedik jogerőre és a bíróság a határozatához ugyanezen naptól van kötve. A végzés vagy az annak meghozatala alapjául szolgáló iratok jogszabályba ütközése miatt az ügyész, valamint az, akire a végzés rendelkezést tartalmaz – a rendelkezés őt érintő részére vonatkozóan – pert indíthat a cég ellen a végzés hatályon kívül helyezése iránt a cég székhelye szerint illetékes törvényszék előtt.

A kérelemnek helyt adó – nemperes eljárásban meghozott – végzés elleni fellebbezés hiányában igénybe vehető perre mint cégjogi jogorvoslati eljárásra is elsősorban a Ctv. speciális rendelkezései az irányadók, így a Pp. szabályai a Ctv. eltérő rendelkezéseinek hiányában érvényesülnek. Ebből eredően a cégeljárásban hozott végzéssel szemben igénybe vehető jogorvoslati perben a Pp. mellett

irányadó lex specialis Ctv. alkalmazásával kell eljárni.

A Ctv. 65. § (1) bekezdése alapján indított per egy speciális kontrollper, amelynek keretében a perben eljáró bíróság a határidőben előterjesztett keresetben előadott ok szempontjából vizsgálhatja felül a cégbíróság nemperes eljárását, de csak olyan jogszabálysértésre lehet hivatkozni, amelyet a cégbíróságnak a bejegyzési (változásbejegyzési) eljárásban észlelnie kellett volna.

A Ctv. 50. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó 46. § (1) bekezdése értelmében változásbejegyzési eljárásban a cégbíróság azt vizsgálja, hogy azok az adatok, amelyeknek bejegyzését az adott cégformára vonatkozóan a törvény előírja (24-25. § és 27-29. §), illetve a létesítő okirat, valamint a bejegyzési kérelem alapjául szolgáló, az 1-2. számú mellékletben felsorolt, kötelezően, illetve szükség szerint csatolandó egyéb okiratok megfelelnek-e a jogszabályok rendelkezéseinek.

A Ctv. 50. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 39/B. § (1) bekezdése szerint a változásbejegyzési kérelemhez csak a cégforma, illetve a választott cégeljárás szerint szükséges okiratokat kell csatolni.

A Ctv. 1. számú mellékletének I. pontja sorolja fel a bejegyzéshez (változásbejegyzéshez) a kérelem tartalmára tekintettel valamennyi cégnél kötelezően benyújtó iratokat, míg a II. pontban feltüntetett iratok becsatolásának kötelezettsége a kérelem tartalmára tekintettel az egyes cégformák bejegyzéséhez (változásbejegyzéséhez) szükséges iratokra korlátozódik. A Ctv. 2. számú melléklete tartalmazza azoknak az okiratoknak a felsorolását, amelyek csatolása szintén kötelező, de azok hiánya esetén a cégbíróság hiánypótlásra felhívó végzést ad ki. A Ctv. 2. számú melléklet II. pontja az egyes cégformákra lebontva tartalmazza azokat az okiratokat, amelyek a kérelem tartalmára tekintettel kötelezően benyújtandó mellékletek.

A cégeljárásban a cégbíróság vizsgálatának terjedelmét az adatváltozás bejegyzéséhez benyújtani rendelt okiratok köre szabja meg, ezért a cégbíróság vizsgálata nem terjedhet ki a Ctv. mellékleteiben nem nevesített, de esetlegesen mégis becsatolt okiratokra.

Mindebből pedig az következik, hogy a perben a bíróság csak azt vizsgálhatja, hogy a cégbíróság rendelkezésére álló, a Ctv.-ben előírt okiratok alapján helye volt-e a cégjegyzéki adat bejegyzésének, illetve törlésének. A kontroll perben ezért a keresetben megjelölt jogszabálysértés vizsgálata kizárólag a változásbejegyző végzés alapjául szolgáló változásbejegyzési eljárás okiratain és a cég cégjegyzékének, vagy a cégnyilvántartásnak az egyéb adatain alapulhat. A per során a keresetben megjelölt jogszabálysértés fennállásáról történő döntéshez a Pp. 276. § (1) bekezdése alapján bizonyítás lefolytatására ezért nincs eljárásjogi lehetőség, mert ebben a körben további tények megállapítása nem szükséges.

Helytállóan állapította meg az alperes cégjegyzékének adatai és a változásbejegyzési eljárás iratai alapján az elsőfokú bíróság, hogy a változásbejegyző végzés a felperes mint tag törlésére és az új tagok bejegyzésére vonatkozó részében jogszabálysértő.

A Ctv. 2. sz. mellékletének II.1. ai) alpontja korlátozott felelősségű társaság változásbejegyzési kérelme esetén kötelezően benyújtandó okiratként nevesíti az üzletrész felosztásával, bevonásával kapcsolatos jognyilatkozatokat tartalmazó okiratokat (jegyzőkönyvet). A cégbíróság részéről a hiánypótlás kiadásának elmulasztása egyértelmű jogszabálysértés, mert e kötelezően csatolandó okirat hiánya a változásbejegyzési kérelem érdemi elbírálásának és a változásbejegyzési kérelemben foglaltak teljesítésének jogszabályi akadályát jelenti.

Annak megállapítása során, hogy a jogszabálysértés csekély jelentőségű-e, annak van szerepe, hogy az sérti-e a cégnyilvántartás közhitelességéhez fűződő közérdeket, a forgalom biztonságát vagy a hitelezői érdekeket, továbbá valamely magánjogi jogalany valamely adat, jog vagy tény nyilvántartásához való jogát háborítja-e.

A Ctv. 10. § (1) bekezdése meghatározza, hogy a cégnyilvántartás a cégjegyzékből, valamint a cégjegyzékben szereplő adat igazolására szolgáló mellékletekből, illetve egyéb olyan okiratokból áll, amelyeknek a benyújtására a céget – közérdekből, illetve a forgalom biztonsága, valamint a hitelezői érdekek védelme céljából – törvény kötelezi. A (2) bekezdés magának a cégjegyzéknek a nyilvánosságáról is rendelkezik, kimondja, hogy a cégjegyzék fennálló, illetve törölt adatai, valamint a cégiratok teljes körűen nyilvánosak.

Ezek a nyilvánossági szabályok a forgalom biztonságát szolgálják, lehetővé teszik, hogy a társaság üzleti partnerei a Ctv. 22. § (1) bekezdése szerint közhiteles nyilvántartási adatokból tájékozódjanak a társaságról, aminek azért van nagy jelentősége, mert a Ctv. 22. § (2) bekezdése értelmében a cég – a jóhiszemű személyekkel szemben – nem hivatkozhat arra, hogy valamely általa bejelentett és a cégjegyzékbe bejegyzett adat, jog vagy tény nem felel meg a valóságnak. A kívülálló akkor nem tekinthető jóhiszeműnek, ha a bejegyzés valótlanságáról tudott, vagy tudnia kellett volna. A nyilvános és közhiteles nyilvántartás a másik irányban is garanciát jelent, mert senki nem hivatkozhat arra, hogy a nyilvános cégnyilvántartásban feltüntetett adat, jog vagy tény fennállásáról nem tudott.

A bejegyzési kérelem alapjául szolgáló, a Ctv. 1-2. számú mellékletben felsorolt okiratok csatolása ezért nemcsak abból az okból kötelező, mert a változásbejegyzési kérelem érdemi elbírálásához szükségesek, hanem a közhitelességhez fűződő közérdek, a forgalom biztonsága, a hitelezői érdekek védelme, továbbá azoknak a magánjogi jogalanyoknak a védelme érdekében, akinek a bejegyzett adat érintheti valamely adat, jog vagy tény nyilvántartásához való jogát. Így a bejegyzéshez (törléshez) kötelező mellékletként csatolandó okirat hiánya sosem lehet csekély jelentőségű jogszabálysértés.

Azzal, hogy a Ctv. 2. sz. melléklete a II.1. ai) alpontjában az új tag vagy tagok bejegyzése és a korábbi tag törlése körében kötelező mellékletként írja elő az üzletész felosztásával kapcsolatos jognyilatkozatokat tartalmazó okiratok benyújtását, olyan okirat csatolását követeli meg, amelynek elkészítéséhez a korábbi tag közreműködésére volt szükség.

A nemperes változásbejegyzési cégeljárásban irányadó szűk körű okirati bizonyítás lehetőségére figyelemmel ezért a korábbi tag jogainak védelmében is kötelezően csatolandó melléklet hiánya nem lehet csekély mértékű jogszabálysértés. A jelen esetben a korábbi egyedüli tag felperes törléséhez csatolandó okiratok közül ez az egyetlen olyan okirat, amelynek elkészítéséhez a felperes mint tag közreműködésére szükség volt, ezért nyilvántartott jogának védelmét szolgálja az annak kötelező csatolását előíró jogi szabályozás. A Ctv. 1-2. számú mellékletének felsorolásában ugyanis a tulajdonjog átruházását igazoló okirat nem szerepel, ezért a cégbíróság a cégjegyzékben szereplő tag törlésére irányuló cégeljárásban az üzletész (üzletészek) tulajdonjogának átruházását, megszerzését igazoló okirat benyújtására nem kötelezhette a kérelmező alperest, arra – csatolása esetén – vizsgálati jogköre sem terjed ki, mert a változásbejegyzés a Ctv. idézett rendelkezési szerint azon nem alapulhat.

A Ctv. 65. § (1) bekezdése meghatározza, hogy a kereseti kérelem a bejegyző végzés hatályon kívül helyezésére irányulhat. A Ctv. 66-67. §-ában foglaltak feloldják a bíróság kötöttségét a kereseti kérelem korlátai alól [Pp. 2. § (2) bekezdés], és a változásbejegyző végzéshez fűződő jogerő érintése nélkül meghatározzák a bíróság eljárásának és döntésének kereteit. A változásbejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránti perben a bíróság a kereseti kérelemben alkalmazni kért döntéstől és intézkedéstől függetlenül a Ctv. 66. § (2)-(3) bekezdésében, illetve a 67. §-ában biztosított lehetőségek bármelyikét alkalmazhatja, amelyet célszerűnek és szükségesnek tart.

Ha a változásbejegyzésre jogszabálysértéssel került sor, de a jogszabálysértés kiküszöbölhető, akkor a Ctv. 66. § (1) bekezdése alapján a bíróság határidő biztosításával felhívja a céget a jogszabálysértő állapot megszüntetéséhez szükséges intézkedések megtételére és ennek igazolására.

A másodfokú bíróság egyetértett abban is az elsőfokú bírósággal, hogy a jogszabálysértés az üzletrész felosztásával kapcsolatos jognyilatkozatot tartalmazó okirat benyújtásával kiküszöbölhető.

Az elsőfokú bíróság a 7. sorszámú végzésében a keresetlevél közlésével egyidejűleg hívta fel az alperes céget a keresetben megjelölt jogszabálysértő állapot megszüntetéséhez szükséges intézkedések megtételére és ennek igazolására.

A bíróság Ctv. 66. § (1) bekezdése alapján adott felhívása azonban nem vonatkozhat általánosságban a keresetlevélben felhozott jogsértésekre, hogy abból az alperes döntse el, hogy melyeknek tesz eleget, melyeknek nem. A bíróságnak a jogszabálysértés kiküszöbölésére vonatkozó felhívásában a jogszabálysértő állapot megállapíthatósága céljából elfoglalt jogi álláspontjáról kell tájékoztatást adnia.

A másodfokú bíróság ezért a Ctv. 66. § (1) bekezdésében foglaltak betartásával tájékoztatta az alperest, hogy a változásbejegyzési eljárásban megvalósult jogszabálysértés az üzletrész felosztását tartalmazó alapítói határozat csatolásának elmaradása, így ezen jogszabálysértés megszüntetéséhez az üzletrész felosztását tartalmazó alapítói határozatot tartalmazó okirat csatolása szükséges.

Ezt követően a per eldöntéséhez kizárólag annak a ténynek volt jelentősége, hogy a jogszabálysértés megszüntetéséhez vezető intézkedést az alperes megtette-e.

Az elsőfokú bíróság Ctv. 2. sz. melléklet II.1. ai) alpontja helyes értelmezésével indult ki abból, hogy kizárólag az olyan okirat (jegyzőkönyv) alkalmas a nyilvántartott adat, tény vagy jog bizonyítására, amely tartalmazza azt a jognyilatkozatot, amelyből a nyilvántartott tény keletkezik.

Az elsőfokú bíróság az e jogszabályon alapuló kötött bizonyítás figyelembevételével helyesen állapította meg, hogy az alperes által csatolt, az I. adásvételi szerződést tartalmazó okirat ennek a követelménynek nem felel meg, amelyet megfelelően indokolt is, ezért azokat a másodfokú bíróság nem kívánja megismételni, hanem azokra csak visszautal.

Az elsőfokú bíróság azzal, hogy az ítéletének indoklásában ennek az okirati bizonyítéknak a mérlegelésénél kitért az alperes által hivatkozott jogszabályértelmezés helyessége esetére figyelembe vett további – az okirat cégeljárásban történő csatolásának hiányára vonatkozó – körülmények értékelésére is, csupán a Pp. 346. § (5) bekezdése alapján fennálló indokolási kötelezettségét teljesítette teljes körűen, valamennyi, a felek által előadott jogi érvelés figyelembevételével.

Az alperes a másodfokú bíróság tájékoztatását követően úgy nyilatkozott, hogy az üzletrész felosztásáról döntő alapítói határozatot tartalmazó okiratot nem tudja csatolni, mert az okirat nincs a birtokában, azt az üzletrész adásvételi szerződés megkötésénél eljáró ügyvédnél letétbe helyezték. Előadta, hogy a cég működésével kapcsolatos iratokat a volt ügyvezető nem adta át az alperes új ügyvezetőjének, így semmilyen irata nincs. Ezért az elsőfokú eljárásban előterjesztett bizonyítási indítványát változatlanul fenntartotta, továbbá kérte az üzletrész felosztásáról döntő alapítói határozatot tartalmazó okirat bemutatására a letevő felperes vagy a letétkezelő ügyvéd kötelezését.

A másodfokú bíróság a Pp. 266. § (1) bekezdése szerint a felek által egyezően előadott tények alapján további bizonyítás nélkül valósnak fogadta el az alperesnek azt a tényállítást, hogy a

felperes az 1/2018. (I.22.) számú alapítói határozattal 2018.-én a 100%-os üzletrészt felosztotta egy forint névértékű, a törzstőke 26%-át megtestesítő és egy forint névértékű, a törzstőke 74%-át megtestesítő üzletrészre. Ezért a Pp. 276. § (1) bekezdése alapján annak megállapítása végett a Pp. 320. § (2) és (3) bekezdésének megfelelő bizonyítás elrendelésének már nem volt helye, így az alperes sem lehetett a Pp. 265. § (2) bekezdése szerinti bizonyítási szükséghelyzetben.

Az előbbiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság a jogszabályoknak megfelelően indokolta az alperes bizonyítási indítványának az elutasítását.

A Pp. 276. § (1) bekezdése értelmében a bíróság csak a per eldöntéséhez szükséges tények bizonyítása végett rendel el bizonyítást. A megállapított jogszabálysértés jellege alapján nem az üzletrész felosztásáról döntő alapítói határozat létezése a perben bizonyítandó jelentős tény, hanem annak a cégiratok közötti elhelyezése, mert a jogszabálysértő állapot (az okirat cégiratok közötti nyilvántartásának hiánya) megszüntetéséhez az szükséges és elégséges, hiszen a cégeljárás során sem annak van relevanciája, hogy az okirat ténylegesen létezik-e, hanem annak, hogy azt a kérelmező a cégbírósághoz benyújtja-e. E jogszabálysértés küszöböléséhez szükséges intézkedés (az okirat csatolásának) bizonyítása az alperes érdekében állt, ezért a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján az elmaradásának következményeit az alperes viseli.

A cégnyilvántartást a cégbíróság vezeti, kérelemre vagy hivatalból dönt az abban szereplő adatok, jogok, tények bejegyzéséről, törléséről, valamint nyilvántartja az ezekhez kapcsolódó, illetve az ezek igazolására szolgáló iratokat, okiratokat. A változásbejegyző végzés vagy az annak meghozatala alapjául szolgáló iratok hiánya vagy jogszabályba ütközése esetén a jogszabálysértő állapot megszüntetésére a hatásköri szabályok alapján csak a cégbíróság előtti változásbejegyzési vagy törvényességi felügyeleti eljárásban van lehetőség. A változásbejegyzéshez kötelezően csatolandó, hiányzó okirat esetében a jogszabálysértés megszüntetésére a változásbejegyzési vagy törvényességi felügyeleti eljárásban csak akkor van lehetőség, ha a hiányzó okirat a cég rendelkezésére áll. Nem volt ezért arra sem indok, hogy a perben eljáró bíróság a jogszabálysértés megállapítása mellett a cégbíróságot hívja fel a jogszabálysértés megszüntetése érdekében szükséges felügyeleti intézkedések megtételére.

Az elsőfokú eljárásban a 2019. június 28-án tartott szóbeli tárgyalásról felvett 48. sorszámú jegyzőkönyv szerint az alperesi beavatkozó jogi képviselője jelen volt, így a felperes válasziratának tartalmát a felperes jogi képviselőjének tárgyaláson előadott nyilatkozatai alapján megismerte, arra lehetősége volt nyilatkozatot tenni, ezért nem volt eljárásjogi akadálya a tárgyalás berekesztésének.

Az elsőfokú bíróság a pernyertesség-pervesztesség arányát helyesen állapította meg a Pp. 2. § (2) bekezdésében és a 341. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a változásbejegyző végzés több rendelkezését érintő kereseti kérelem részbeni teljesítésére figyelemmel, mert annak megállapítása során kizárólag az érdemi döntést igénylő kérelem sikerének aránya vehető figyelembe az annak alátámasztására felhozott jogi és ténybeli indokok számától függetlenül.

A jogi képviselő munkadíjának megállapítása során a tevékenység objektív munkaigényét kell értékelni, amely a képviselő feladatának ellátásához ténylegesen szükséges volt. Az elsőfokú bíróság az alperes képviselőjének ellátásához szükséges tevékenység időtartamát a Pp. 90. § (3) bekezdésére figyelemmel állapította meg. Annyiban alapos az alperes fellebbezése, hogy a másodfokú eljárás során kizárt Felperesi beavatkozó nem volt önálló beavatkozó a Pp. 43. § (3) bekezdése alapján, ezért a Pp. 90. § (2) bekezdése alapján köteles megtéríteni az alperes perköltségének azon részét, amely a beavatkozás miatt merült fel. Az alperes jogi képviselőjének a fellebbezésben részletezett, a képviselő ellátásához valóban szükséges munkaórák és a csatolt

megbízási szerződés alapján az alperes a felperessel szemben 100.000 forint, a felperesi beavatkozóval szemben 50.000 forint ügyvédi munkadíjban felmerült perköltség megtérítésére jogosult.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet fellebbezett részének a perköltségre vonatkozó rendelkezéseit részben megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta.

Az alperes és az alperesi beavatkozó fellebbezése sikertelen volt, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelesek a felperes javára az R. 3. § (3) és (5) bekezdése szerint meghatározott, a felperes jogi képviselője által kifejtett képviseleti tevékenységgel arányban álló, áfával növelt összegű ügyvédi munkadíj mint másodfokú perköltség megfizetésére.

, 2019. december 4.

Dr. Koday Zsuzsanna
a tanács elnöke

Dr. Pusztai Anita . Lupóczné dr. Krammer Edit
előadó bíró

bíró